

LỄ MINH MÁU THÁNH CHÚA – NĂM C

CÁC CON HÃY CHO HỌ ĂN

Lm Giuse Đình lập Liễm

1. DẪN NHẬP

Trong ngày thứ Năm Tuần thánh, chúng ta đã cử hành Thánh lễ Tiệc ly để kỷ niệm việc Đức Giêsu lập phép Thánh Thể và chức Linh mục. Nhưng trong dịp này, chúng ta không thể suy niệm riêng về phép Thánh Thể mà còn phải suy niệm về những mầu nhiệm khác như việc Đức Giêsu chịu chết và sống lại. Hôm nay Giáo hội muốn dành riêng một ngày để có nhiều thời giờ suy niệm về phép Thánh Thể để khuyến khích mọi người hãy tỏ lòng tôn sùng, yêu mến phép Thánh Thể, siêng năng rước lễ, năng đến viếng thăm Chúa nhựt trong nhà tạm...

Bí tích Thánh Thể không phải tình cờ mà có nhưng đã được tiên báo bằng những hình ảnh trong Thánh Kinh như manna trong sa mạc (Xh 16), việc hóa bánh ra nhiều (Lc 9,11b-17)... Sau cùng, trong bữa Tiệc ly, Đức Giêsu đã chính thức thiết lập Bí tích Thánh Thể để làm của ăn của uống nuôi linh hồn loài người, để con người được tham dự vào đời sống thần linh của Chúa và được sống đời đời.

Nhân dịp này chúng ta hãy suy tư về mầu nhiệm Thánh Thể dưới một số khía cạnh như Thánh Thể có liên quan tới bữa ăn, sự giao hòa, hiệp nhất, phục vụ và tạ ơn. Đồng thời chúng ta hãy cộng tác với Chúa trong việc cử hành Thánh lễ để Chúa được hiện diện với loài người cho đến tận thế; ngoài ra, chúng ta cũng cần cộng tác với Chúa để đưa “bánh của Thiên Chúa” hướng tới anh chị em mình tức là “bánh của con người”, biết chia sẻ với người khác bằng chính những cái mà Chúa đã ban cho mình như tiền bạc, của cải, sức khỏe, thời giờ, viếng thăm ... trong cuộc sống hằng ngày.

1. TÌM HIỂU LỜI CHÚA

+ **Bài đọc 1** : St 14,18-20

Ông Abraham vừa chiến thắng trở về, ông Melkisêđê, vừa là vua vừa là tư tế thành Salem, đã đem bánh và rượu đến chúc mừng ông Abraham; đồng thời Melkisêđê cũng nhân danh Thiên Chúa tới chúc lành cho ông Abraham.

Truyền thống đã coi ông Melkisêđê là hình ảnh của Đức Giêsu Thượng Tế, và bánh rượu xem như là hình ảnh báo trước Thánh Thể.

+ **Bài đọc 2** : 1Cr 11,23-26

Thánh Phaolô dạy giáo lý cho tín hữu Côrintô về Bí tích Thánh Thể. Ngài trích dẫn một bản văn Phụng vụ về việc Chúa lập Bí tích Thánh Thể. Theo đó, khi chúng ta cử hành Thánh lễ, chúng ta không chỉ làm cho Đức Kitô hiện diện, mà còn làm tái hiện cái chết mà Ngài đã dùng để cứu chuộc chúng ta.

Vì thế, phải cử hành cho xứng đáng trong sự kết hợp với Chúa và trong sự chia sẻ rộng rãi với anh em mình.

+ **Bài Tin mừng** : Lc 9,11-17

Thánh Luca thuật lại cho chúng ta phép lạ Đức Giêsu biến bánh ra nhiều để cho 5000 người đàn ông ăn no nê và thu lại được 12 thúng đầy miếng bánh vụn. Qua phép lạ này, thánh Luca có ngụ ý nói với chúng ta :

– Phép lạ này tái diễn phép lạ manna trong sa mạc ngày xưa và còn trội vượt hơn phép lạ ngày xưa nữa.

– Phép lạ này ám chỉ Bí tích Thánh Thể mà Đức Giêsu sẽ thiết lập sau này.

Như vậy, phép lạ hóa bánh ra nhiều nhắc lại phép lạ manna ngày xưa và là hình ảnh tiên báo về Bí tích Thánh Thể.

1. THỰC HÀNH LỜI CHÚA.

Chia sẻ bàn tiệc Thánh Thể

1. ***ĐỨC GIÊSU LẬP BÍ TÍCH THÁNH THỂ***

2. ***Những hình ảnh tiên báo.***

Trong Kinh thánh có nhiều hình ảnh báo trước Bí tích Thánh Thể mà Đức Giêsu sẽ lập ra sau này, ví dụ manna được ban cho người dân Israel trong sa mạc (Xh 16), lời tiên báo của tiên tri Isaia (Is 25,6), phép lạ của tiên tri Êlisê (2V 4,43-44), tiệc cưới tại Cana (Ga 2,1-11) và phép lạ hóa bánh ra nhiều trong bài Tin mừng hôm nay.

Tác giả các sách Tin mừng đều đề cập đến phép lạ này (Mt 14,18; Mc 8,1t; Ga 6,5t; Lc 9,11b-17). Phép lạ hóa bánh ra nhiều để nuôi dân chúng là một trong những phép lạ quen thuộc của Tin mừng. Phụng vụ Thánh lễ đã trích đoạn văn Lc 9,11b-17 dùng cho lễ Minh Máu Thánh Chúa hôm nay.

Thánh Luca cho biết : trời đã về chiều, các Tông đồ muốn Đức Giêsu giải tán dân chúng để họ vào các làng mạc mà mua thức ăn vì đây là nơi hoang địa. Bất ngờ Đức Giêsu bảo các ông hãy cho họ ăn. Các ông hoàn toàn bó tay vì làm sao kiếm đủ số bánh cho 5000 người đàn ông ăn no được, các ông chỉ vồn vện có 5 chiếc bánh và 2 con cá. Nhưng Đức Giêsu bảo các ông cứ cho họ ngồi xuống từng nhóm 50 người một. Ngài cầm lấy 5 chiếc bánh và 2 con cá, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông phân phát cho dân chúng. Tất cả đều ăn no nê và còn thu lại được 12 thúng đầy miếng bánh vụn.

Đây chỉ là phép lạ Đức Giêsu làm để thỏa mãn cơn đói khát phần xác của dân chúng. Qua phép lạ này, Ngài còn hướng dân chúng thêm khát của ăn khác còn cao trọng hơn mà Ngài sẽ ban cho họ sau này, đó là Bí tích Thánh Thể.

2. ***Đức Giêsu lập Bí tích Thánh Thể.***

Cả bốn sách Tin mừng đều thuật lại việc Đức Giêsu lập Bí tích Thánh Thể trong bữa Tiệc ly.

Đến chiều ngày thứ năm, Đức Giêsu cùng đoàn Tông đồ tới dự tiệc mừng lễ Vượt qua, gồm những tuần rượu, những món ăn cổ truyền, xen lẫn

với việc đọc các Thánh vịnh. Sau khi nhả nhủ các môn đệ nhiều điều xoay quanh vấn đề chính là hãy yêu thương nhau, Đức Giêsu cầm lấy bánh và nói trước mặt các môn đệ rằng :”*Tất cả các con cầm lấy mà ăn, này là Minh Thầy*”. Chúa trao cho các môn đệ cùng ăn. Rồi Chúa cầm lấy chén rượu và nói :”*Tất cả các con cầm lấy mà uống : này là chén máu Thầy*”. Chúa trao cho các môn đệ cùng uống. Với những lời nói và những cử chỉ trịnh trọng đó, Đức Giêsu đã lập Phép Thánh Thể.

Chúa còn truyền cho các môn đệ :”*Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy*”, tức là Chúa ban quyền cho các môn đệ được làm việc cao quý này để tưởng niệm đến Ngài. Như thế, trong bữa tiệc lịch sử này và cũng là Thánh lễ đầu tiên do Đức Giêsu cử hành, Chúa đã lập Bí tích Thánh Thể và thiết lập chức linh mục cho các Tông đồ.

Sau này, để củng cố đức tin của chúng ta vào bí tích kỳ diệu và cực thánh này, Thiên Chúa đã làm nhiều phép lạ tỏ tường trước mặt nhiều người.

Truyện : Phép lạ ở nhà thờ thánh Christiana.

Vào năm 1263, có một linh mục người Đức đang cử hành thánh lễ tại nhà thờ kính thánh Christiana, thì lúc bẻ bánh trước khi rước lễ, vị linh mục này đã trông thấy Minh thánh hình bánh đã biến thành Thân xác Đức Giêsu tử nạn. Trên thân mình Chúa, máu đang rịn ra qua các vết thương ở tay chân và cạnh sườn Người. Máu chảy ra làm ướt tám khăn thánh và mấy lớp khăn phủ bàn thờ. Vị linh mục vội gấp các tấm khăn kia lại. Nhưng gấp tới đâu thì máu lại thấm ra tới đó. Cuối cùng máu thấm qua 25 lần vải khăn. Vừa cảm động lại vừa sợ hãi đến nỗi vị linh mục không thể tiếp tục dâng hết Thánh lễ được.

Sau đó, vị linh mục đến xin yết kiến Đức Giáo hoàng Urbanô và tường trình sự kiện lạ lùng ấy. Đức Giáo hoàng liền sai một phái đoàn, đứng đầu là một vị Giám mục đến điều tra thực hư. Sau khi xác định là phép lạ, vị Giám mục đã cho rước Minh Thánh Chúa về Rôma và đặt tại một nhà thờ dâng kính phép Thánh Thể, và mời giáo dân đến châu Minh Thánh liên tục. Sau

đó, vào ngày mồng 8 tháng 9 năm 1264, Đức Giáo hoàng Urbanô đã ra sắc dụ truyền thiết lập lễ kính Minh Máu thánh Chúa Giêsu và truyền mừng lễ trong toàn thể Hội thánh.

1. ***SUY TƯ VỀ BÍ TÍCH THÁNH THỂ***

2. ***Thánh Thể và bữa tiệc.***

Ai trong chúng ta cũng có dịp mời bạn bè đến tham dự một bữa tiệc để chia tay ra đi vĩnh viễn hay một thời gian... Trong bữa tiệc này nếu chúng ta có điều gì tâm huyết giữ kín từ lâu thì đây là lúc thuận lợi nhất để nói ra cho mọi người trước khi giã biệt. Hơn thế nữa, một người mẹ hiền hay một người cha trong gia đình trước khi từ giã cõi đời muốn trần trối với con cháu những điều thật quan trọng, những điều thiết yếu nhất và các con cháu họ cũng thề hứa không bao giờ dám quên những điều tâm huyết ấy.

Đức Giêsu đã dùng bữa Tiệc ly để nhắc nhở các môn đệ hãy thương yêu nhau, đồng thời nhắc nhở các ông :”*Hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy*”. Đức Giêsu muốn các môn đệ luôn tổ chức các bữa tiệc như vậy để nhớ đến Ngài, tức là dâng Thánh lễ để biến bánh rượu trở nên Minh Máu Chúa Kitô để Ngài hiện diện ở trần gian này cho đến tận thế. Thánh Lễ chính là bữa tiệc mà Chúa mời gọi mọi người đến dự trong dự ngôn ông chủ dọn tiệc và sai các đầy tớ đi mời khách đến dự tiệc hoàn toàn miễn phí (x. Lc 14,17t)

2. ***Thánh Thể và giao hòa.***

Trong bài đọc 1, Kinh thánh kể lại việc ông Maisen làm nghi lễ giao hòa bằng cách lấy máu bò tơ tưới lên bàn thờ. Người xưa coi máu là sự sống, cầm đồ máu người ta là cầm hại mạng sống người ta vì mạng sống thuộc quyền của Chúa; người xưa lấy máu để tỏ tình đoàn kết giao hòa. Hai bộ lạc để tỏ tình đoàn kết thì cho hai vĩ thủ lĩnh gặp nhau, lấy dao rạch máu ở tay, và đôi bên uống máu nhau. Bằng nghi thức ấy, họ cho rằng hai bên đã uống nguồn sống của nhau và đã trở nên anh em, đã giao hòa mãi mãi với nhau. Maisen đã làm nghi lễ ấy khi lấy máu bò tơ, đại diện cho toàn dân để tưới lên bàn thờ Thiên Chúa : giữa Thiên Chúa và dân đã có một cuộc giao hòa vĩnh viễn.

Khi lập nên phép Thánh Thể, Đức Giêsu đã hoàn tất việc giao hòa ấy giữa ta với Thiên Chúa. Máu thánh của Ngài chảy trong huyết quản của ta, làm cho ta giao hòa với Thiên Chúa, Ngài ở trong ta như ta ở trong Ngài. *“Này là chén máu Ta, máu tân ước vĩnh cửu, sẽ đổ ra cho các con và nhiều người được tha tội”. “Nếu các con không ăn thịt và uống máu Ta, các con không có sự sống đời đời” (Hồng Phúc, Suy niệm Lời Chúa, năm C, tr 82).*

3. Thánh Thể và hiệp nhất.

Đức Giêsu truyền cho các môn đệ tổ chức dân thành từng nhóm 50 người (giống như dân Israel trong sa mạc (Xh 18,21-25; Ds 31,14; Đnl 1,15). Phân tích chữ từng nhóm. *“Từng nhóm”* ở đây ngoài ý nghĩa trật tự giúp cho việc phục vụ bẻ bánh được dễ dàng, còn mang ý nghĩa tình huynh đệ hiệp nhất của cộng đoàn trong bữa ăn, thay vì phân tán từng cá nhân thì qui tụ thành cộng đoàn để ăn tiệc.

Bí tích Thánh Thể là một dấu chỉ : *“Dấu chỉ của sự hiệp thông”*. Hiệp thông có nghĩa là nên một. Nói cách khác : bí tích Thánh Thể là dấu chỉ của sự nên một, như Hội thánh luôn tuyên xưng và cầu nguyện rằng : *“Chúng con cúi xin Cha cho Thánh Thần liên kết chúng con nên một khi chúng con dự tiệc Mình và Máu Đức Kitô” (Kinh Tạ ơn II)*. Hay : *“Và khi chúng con được Mình Máu Con Cha bổ dưỡng, được đầy tràn Thánh Thần của Người, xin cho chúng con trở nên một thân thể và một tinh thần trong Đức Kitô” (Kinh Tạ ơn III)*. Chính Đức Giêsu đã từng nói : *“Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì ở trong Ta và Ta ở trong kẻ ấy” (Ga 6,56)*. Động từ *“ở trong”* mà Chúa nói, diễn tả mạnh mẽ ơn hiệp thông.

Trong bí tích Thánh Thể, ta không chỉ nên một với Chúa mà thôi, nhưng còn với anh chị em của mình nữa. Vì khi cùng chia sẻ một tấm bánh là chính thân mình Chúa Kitô, tất cả mọi người sẽ nên những chi thể của Ngài. Thánh Phaolô đã từng nói : *“Tất cả chúng ta tuy nhiều nhưng cùng chia sẻ một tấm bánh, vì thế chúng ta làm nên một thân mình. Thân mình mầu nhiệm này sẽ được sống nhờ sức sống của Chúa Kitô là chính Thánh Thần của Chúa Kitô mà Người ban cho ta”*.

4. Thánh Thể và phục vụ.

Bí tích Thánh Thể là bí tích của sự hiệp thông. Với bí tích Thánh Thể Đức Giêsu đã trao ban trọn vẹn và hoàn toàn con người của Ngài cho chúng ta, để nhờ Ngài chúng ta được thông phần vào sự sống của Thiên Chúa, và được sống đời đời như lời Ngài quả quyết :”*Ai ăn Thịt Ta và uống Máu Ta thì có sự sống đời đời, Và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết*”(Ga 6,54). Ngài yêu chúng ta bằng một tình yêu hoàn toàn vị tha. Ngài yêu thương chúng ta đến nỗi Ngài đã tự hủy mình để trở nên tấm bánh, và ao ước được chúng ta ăn, để chúng ta được nên một với Ngài. Vì thế, trong một đoạn Tin mừng gần hôm nay, động từ “ăn” đã được lặp lại tới 9 lần.

Không chỉ khi hiến thân trên thập giá, trong suốt cuộc đời trần thế của mình, Đức Giêsu đã liên tục chấp nhận trở nên “**tấm bánh bẻ ra**” cho nhiều người. Ngài chấp nhận “tấm bánh bị ăn”, Ngài tự nguyện trở thành của ăn cho nhiều người chúng ta. Đó là một hành vi tự nguyện tiêu tan đi để cho chúng ta nhờ đó mà được sống. Cuộc sống của Ngài hoàn toàn là vì chúng ta, Ngài không kể gì đến bản thân mình, đến nỗi có lần người nhà của Ngài đã muốn đến bắt Ngài về, vì nghĩ là Ngài bị mất trí (x. Mc 3,20-21).

5. Thánh Thể và tạ ơn.

Theo nguyên ngữ, Eucharistia, Thánh lễ là một lễ Tạ ơn. Trong bài 2, thánh Phaolô kể lại cho tín hữu Côrintô biết khi lập phép Thánh Thể “Đức Giêsu cầm lấy bánh “dâng lời tạ ơn”, rồi bẻ ra và nói :Đây là Mình Thầy, hiến dâng vì các con”.

Và trong bài Tin mừng hôm nay, thánh Luca thuật lại khi Đức Giêsu làm phép lạ hóa bánh ra nhiều, hình ảnh tiên báo bí tích Thánh Thể, Ngài cũng “cầm lấy, ngước mắt lên trời và chúc tụng”. Chúng ta có thể cho việc chúc tụng cũng là một hành vi tạ ơn.

Nếu Thánh lễ là một hành vi tạ ơn, tại sao chúng ta không biết đi dự Thánh lễ để tạ ơn Chúa vì bao nhiêu hồng ân Chúa đã ban cho chúng ta trong cuộc sống, những ơn phần hồn cũng như phần xác. Và nhiều khi đi dự Thánh lễ, chúng ta chỉ biết xin ơn mà lại quên tạ ơn.

III. BÍ TÍCH THÁNH THỂ VÀ CHÚNG TA

1. Thánh Thể là bí tích Chúa lập ra.

Thánh lễ và bí tích Thánh Thể không do Hội thánh, không do bất cứ ai bịa ra, nhưng là do chính Chúa Kitô thiết lập. Thánh lễ ngày nay tái diễn và làm sống lại Thánh lễ Chúa Kitô đã dâng khi xưa trên thánh giá để tiếp tục chuyển ơn cứu rỗi cho mọi người, mọi thời và mọi nơi.

Và Thánh Thể chính là lương thực nuôi sống linh hồn ta trong hành trình làm người, cũng là hành trình đi về quê hương trên trời. Chính Đức Giêsu đã nói đi nói lại nhiều lần :”*Thịt Ta thật là của ăn, máu Ta thật là của uống. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì sẽ được sống đời đời*”(Ga 6,54-55). Ngay cả khi Ngài biết rõ ràng rằng : Khi Ngài nói ra những điều ấy, người ta sẽ không tin, sẽ nhạo cười và sẽ bỏ đi. Ngài vẫn cứ nói. Điều đó cho thấy vấn đề Đức Giêsu nói ra quan trọng và cần thiết như thế nào.

Ước mong rằng việc rước Mình và Máu thánh Chúa vào lòng sẽ làm cho chúng ta trở nên giống Chúa để có thể nói như thanh Phaolô :”*Tôi sống nhưng không con phải là tôi, mà chính Chúa Kitô sống trong tôi*”. Chúng ta hãy dâng lời nguyện xin Chúa :

“*Lạy Cha, con muốn “ăn thịt và uống máu” Đức Giêsu bằng cách mỗi ngày nhìn vào đời sống của Ngài để biến một phần rất nhỏ “chất tôi” trong con thành “chất Giêsu”. Nếu mỗi ngày con chỉ biến 1%o (một phần ngàn) “chất tôi” thành “chất Giêsu” một cách thật nghiêm túc và thành công, thì trên nguyên tắc chỉ cần 1.000 ngày sau – tức khoảng 3 năm – con đã được biến đổi hoàn toàn nên giống Đức Giêsu. Đó là tính theo kiểu toán học, thực tế không đơn sơ, dễ dàng và thành công như vậy. Xin cho con biết “ăn thịt và uống máu Ngài” theo kiểu ấy, để nhờ đó con có sự sống đời đời*”(JKN).

2. Hãy cử hành Thánh Thể mà nhớ đến Ngài.

Đức Giêsu lìa bỏ thế gian mà về cùng Chúa Cha, Ngài không còn hiện diện như khi còn ở với các môn đệ nữa, Ngài muốn chúng ta “cách mặt nhưng gần lòng”, Ngài muốn chúng ta luôn nhớ đến Ngài. Vì thế trong đêm

trước khi chịu chết, Ngài đã ngồi xuống cùng ăn với các môn đệ, rồi cầm lấy bánh và 2 nói :*”Đây là Mình Thầy được ban cho các con”*. Rồi Ngài cầm lấy chén rượu và nói :*”Đây là chén máu Thầy... Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy”*.

Dĩ nhiên Chúa muốn các môn đệ nhớ đến Ngài không phải chỉ vì ích lợi cho Ngài mà vì ích lợi cho chính họ. Họ cũng cần nhớ đến Ngài nữa. Vì yêu thương họ nên Ngài đã để lại một cách đặc biệt để nhớ đến Ngài, đó là bí tích Thánh Thể.

Nhớ là một khả năng quý giá. Nó nối kết chúng ta lại với những người và những sự việc không còn nữa. Khi chúng ta nhớ đến những người thân yêu thì họ trở thành hiện diện đối với chúng ta. Họ không chỉ là một ký ức mà là một sự hiện diện thực sự. Khi nhớ tới họ là chúng ta tiếp tục gặt hái những hoa trái mà họ đã gieo khi còn sống với chúng ta.

Huống chi là khi chúng ta nhớ đến Đức Giêsu, hoa trái của chúng ta gặt hái còn nhiều hơn đến mức nào nữa. Nhất là nhớ đến Ngài bằng cách thức Ngài chỉ dạy, đó là cử hành bí tích Thánh Thể (Theo McCarthy).

3. **Chúa cần chúng ta cộng tác.**

Trong việc làm phép lạ cho bánh hóa nhiều, chúng ta thấy Đức Giêsu không làm một mình. Ngài muốn cho môn đệ cộng tác vào, tuy chỉ là công việc nhỏ và dễ dàng. Thực ra, những công việc làm ở đây mang một ý nghĩa biểu trưng. Chúng ta thử phân tích mấy động tác :

– Đức Giêsu cho các môn đệ cộng tác cụ thể với sự nghiệp của Ngài :*”Các con hãy cho họ ăn”*.

– Chia công tác cho các ông, truyền cho các ông tổ chức dân chúng :*”Các con hãy bảo họ ngồi xuống từng nhóm 50 người”*.

– Phân phát bánh đã hóa nhiều cách rộng rãi :*”Đức Giêsu đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ để các ông phân phát cho mọi người”*

Theo đó, **Francois Bovon** kết luận :”Nhìn theo quan điểm Giáo hội học, Đức Giêsu mời gọi sự cộng tác của các môn đệ, dù rằng, trước phục sinh, các ông chưa hoàn toàn hiểu được điều đang xảy ra. Việc làm trung gian mà Ngài trao cho nhóm Mười Hai báo trước tác vụ và trách nhiệm tương lai của các ông sau phục sinh. Như vậy đã rõ, Đức tin thiết lập tác vụ như một sự phục vụ chứ không phải như một sự thống trị. Căn nguyên của tác vụ này và những thiện ích phát sinh từ đó ra, không hệ tại bản thân thừa tác viên, nhưng hệ tại Thiên Chúa, Đấng tuyển chọn và bổ nhiệm...”

4. Từ bàn tiệc Thánh Thể đến bàn tiệc ngoài đời.

Có lẽ chúng ta cần nhận ra rằng :”Bánh của Thiên Chúa” đòi ta phải hướng tới anh em mình, tới “bánh của con người”... hoa quả và ruộng đất công lao của con người.

Chia sẻ Mình Máu Chúa Kitô và chia sẻ lương thực với nhau trong tình huynh đệ, là ý nghĩa đầy đủ của bàn tiệc Thánh Thể. Qua bàn tiệc Thánh Thể con người kết hợp với Thiên Chúa và liên kết với nhau, để cuối cùng Thiên Chúa trở nên mọi sự trong mọi người (Sacrosanctum Concilium đoạn 48). Vì thế, việc cử hành bàn tiệc Thánh Thể là một dấu chỉ của sự loan báo *Vương quốc Tình yêu, Bữa Tiệc Thiên quốc* (Lc 22,16; GLCG số 1344).

Nếu Đức Giêsu đã sinh ra một lần nơi trần thế, Ngài sẽ còn sinh ra mãi. Nếu Đức Giêsu đã một lần hóa bánh ra nhiều, Ngài sẽ còn tiếp tục hóa bánh ra nhiều mãi. Phép lạ đã xảy ra ngày xưa, vẫn tiếp tục xảy ra hôm nay cho những ai tin cậy nơi Ngài. Đã có lần nào trong chúng ta cảm nghiệm, chính chúng ta làm phép lạ hóa bánh ra nhiều chưa.

Truyện : Ta đã dựng nên người.

Tại góc đường của một thành phố lớn, có một người đàn bà quần áo rách tả tơi đứng xa ăn xin với đứa con trai nhỏ gầy ốm xanh xao của bà. Trong số những người đi qua đường phố, có một người đàn ông triệu phú bước qua, nhìn họ không nói tiếng nào, cũng chẳng giúp đỡ gì. Nhưng khi trở về biệt thự sang trọng của mình rồi, nhìn vào bàn ăn với đủ mọi thứ cao

lượng mỹ vị, ông liên tưởng đến thằng bé còm kính và người mẹ khốn khổ của nó. Càng nghĩ về họ ông càng tức giận Thiên Chúa. Rồi ông nắm tay lại đưa quả đấm lên trời la to với Thiên Chúa :”Làm sao Ngài lại có thể để cho sự khốn khổ như thế này xảy ra cho được ? Tại sao Ngài lại không làm gì để giúp đỡ những con người bất hạnh đó” ? Và từ một nơi nào đó, rất sâu tụt bên trong tâm hồn của ông, có tiếng Thiên Chúa trả lời :”Ta đã làm. Ta đã dựng nên người” (Nguyễn văn Thái, Sống Lời Chúa giữa dòng đời, tr 216).

Ta đã tạo nên con để con giúp đỡ họ, để con làm phép lạ hóa bánh ra nhiều ! Thế nào cũng đã có lần chúng ta chứng kiến và cảm nghiệm sự bác ái yêu thương của những người con cái Chúa. Mỗi lần như thế là mỗi lần bánh tình yêu được biến hóa ra nhiều.

Khi chúng ta rước Mình Máu thánh Chúa, chúng ta cũng cử hành mẫu nhiệm làm gia tăng đức bác ái thương người, hóa bánh ra nhiều (Cv 2,42-46; 1Ga 3,17-18). Đức Giêsu dùng chính những lễ vật chúng ta dâng hiến : tiền bạc, của cải vật chất, tài năng, công sức, lòng quảng đại, lời cầu nguyện, sự hy sinh đóng góp để mưu ích cho toàn thể dân Chúa.

Mừng lễ Mình Máu Chúa Kitô là dịp chúng ta tạ ơn Thiên Chúa vì hồng ân cao trọng Ngài ban tặng cho loài người, vốn mỏng giòn yếu đuối và bất xứng. Hồng ân đó, Thiên Chúa vẫn hằng ngày ban tặng cho chúng ta trong bất cứ giờ cử hành Thánh lễ nào diễn ra trên toàn thế giới. Bí tích Thánh Thể mời gọi chúng ta đến kín múc lương thực Thần linh qua việc lãnh nhận Mình Máu Chúa Kitô để chúng ta được kết hợp mật thiết với Ngài, đồng thời giúp chúng ta thông phần vào đời sống vĩnh hằng của Thiên Chúa ngay tại thế này.